

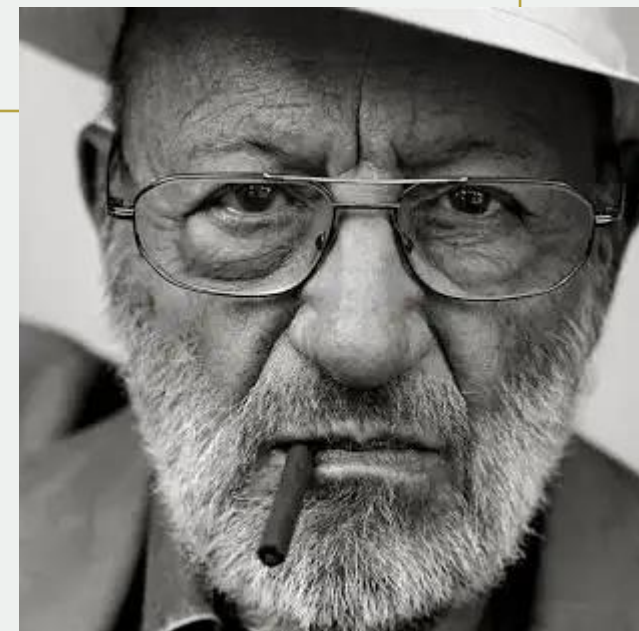
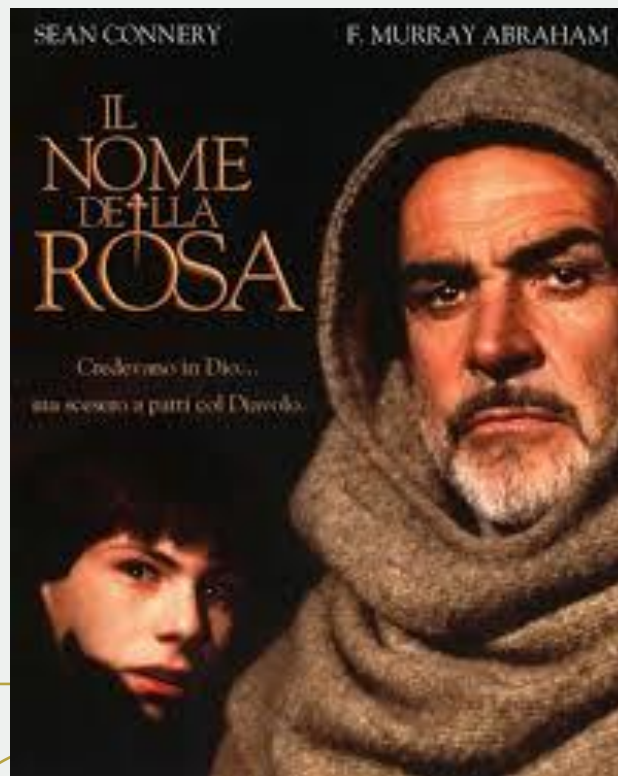
CANON LITERARIO

“No principio era o verbo e o verbo era en Deus, e o Verbo era Deus. Isto era no principio, en Deus, e o monxe fiel debería repetir cada día con salmodiante humildade ese acontecemento inmutable cuxa verdade é a única que pode afirmarse con certeza incontrovertible”.

“Era o mellor dos tempos, era o peor dos tempos, a idade da sabedoría, e tamén da loucura; a época das crenzas e da incredulidade; a era da luz e das ténebras; a primaveira da esperanza e o inverno da desesperación. Todo o posuíamos, pero non tiñamos nada; camiñabamos en dereitura ao ceo e nos extraviabamos polo camiño oposto. Nunha palabra, aquela época era tan parecida á actual, que as nosas máis notables autoridades insisten en que, tanto no que se refire ao ben como ao mal, só é aceptable a comparación en grado superlativo”.

No nome da rosa

- Italián (1936-2016).
- Adaptacións.

Historia de dúas cidades

- Charles Dickens.
- Londres e París.

"Todas as familias felices se parecen, mais as infelices o son cada unha a súa maneira".

"Moitos anos despois, fronte ao pelotón de fusilamento, o coronel Aureliano Buendía recordaría aquela tarde remota na que o seu pai o levou coñecer o xeo".

"O pobo de Holcomb está nas elevadas llanuras trigueiras do oeste de Kansas, unha zona solitaria que outros habitantes de Kansas chaman *alá*".

"Constituía un pracer especial ver as cousas consumidas, ver os obxectos ennegrecidos e cambiados. Coa punta de bronce do soplete nos puños, con aquela xigantesca serpe cusbindo petróleo venenoso sobre o mundo, o sangue latíalle na testa e as súas mans eran as dun fantástico director tocando todas as sinfonías do lume e das chamas para destruír as ruínas da Historia."

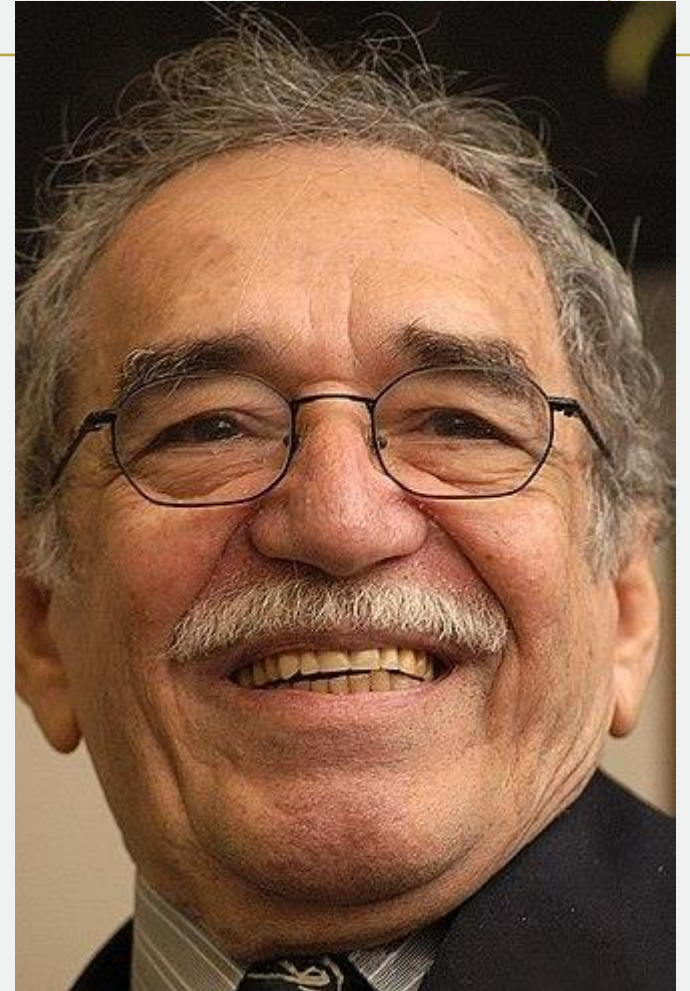
Anna Karenina

- Tolstoi.

Cen anos de soidade

- Gabriel García Márquez.
- Colombia.

A sangre fría

S silencio

- Truman Capote (EEUU).

FARENHEIT 451

- EEUU.
- Ray Bradbury.

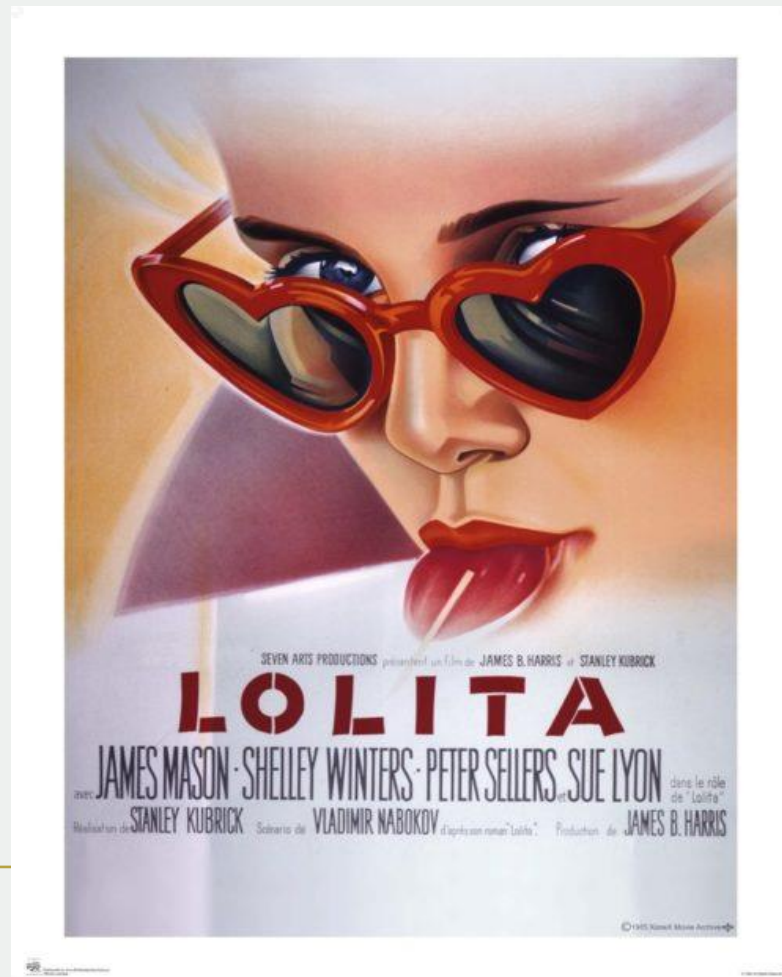

Lolita, luz da miña vida, lume das miñas entrañas. Pecado meu, alma miña. Lo-li-ta: a punta da lingua emprende unha viaxe de tres pasos desde o bordo do padal para apoiarse, no terceiro, no bordo dos dentes. Lo. Li. Ta. Era Lo, sinxelamente Lo, pola mañá, un metro corenta e oito de estatura con pes descalzos. Era Lola con pantalóns. Era Dolly na escola. Era Dolores cando asinaba.

Pero nos meus brazos era sempre Lolita.

Lolita

- Nabokov.

Conclusións

- Pódese modificar o canon?
- Que ten que pasar para que cambie?
- Exercicio:

Realiza un comentario crítico explicando en que consiste o canon,
e que medidas se poden levar a cabo para cambialo.